

عنوان مقاله:

تحلیل معنایی شروط فاء سببیه در قرآن کریم با نگاهی به نظریه ی مشروط به صدق جملات

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 9، شماره 32 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ابراهیم اناری بزچلوئی - دانشگاه اراک

فاطمه نظیری سنجانی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

چکیده: یکی از نظریات فلسفی که در باب معناشناسی ذکر شده و سپس به حوزه ی زبان شناسی راه یافته، نظریه ی مشروط به صدق جملات است. براساس این نظریه، معنای جمله در محتوای گزاره ای آن گنجانده شده و بر حسب شرایط، صدق آن، قابل تبیین است. تطبیق این نظریه با ساختار متفاوت زبان عربی و به ویژه آیات قرآن کریم، می تواند دریچه ای به سوی درکی عمیق از قرآن کریم باشد. در زبان عربی جملات به دو گروه خبری و انشایی تقسیم می شوند. از آنجایی که اساس جمله های خبری، صدق و کذب آن است، بنابراین تبیین این نظریه در ارتباط با این گونه جمله ها بسیار روشن است؛ اما با این همه، بررسی نظریه ی مذکور در خصوص جمله های انشایی که بر اساس عدم احتمال صدق و کذب تعریف شده اند، نیاز به کنکاش بیشتری دارد. در واقع هدف پژوهش حاضر، بررسی آیات قرآن کریم در نوع خاصی از جملات انشایی دستور زبان عربی، مانند: تحضیض، ترجی، تمنی، عرض و... است که به گونه ای غیر مستقیم با گزاره ی خبری خود در ارتباط اند. نوشتار حاضر به روش پژوهش بنیادی و با بهره گیری از کتاب ها، منابع معتبر و مقالات علمی- پژوهشی در پی تبیین آیات انشایی قرآن کریم در ترکیب با فاء سببیه بر اساس نظریه ی مشروط به صدق است و بیانگر آن است که گزاره های خبری در جملات انشایی پیش از فاء سببیه، ارتباط معنایی خاصی با مفهوم سببیت پس از فاء سببیه دارند. واژگان کلیدی: قرآن کریم، معناشناسی، نظریه مشروط به صدق، دستور زبان عربی، فاء سببیه.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: قرآن کریم، معناشناسی، نظریه مشروط به صدق، دستور زبان عربی، فاء سببیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208743>

